

виконати підготовчу роботу, аби виявити ставлення до них дітей. Для цього проводять опитування. Лише за позитивного ставлення учнів учитель запроваджує комп'ютерні ігри у навчальний процес.

Для учнів 6 класу на уроках історії варто впровадити ігри, Total War: Rome, Pax Romana чи Civilization V. Дві перші використовують при вивченні історії Стародавнього Риму. Вони містять детальну карту території Риму та Європи. Під час гри учні зможуть: приймати рішення у сенаті чи стати учасником Пунічних війн, встановлювати дипломатичні відносини шляхом укладення династичних шлюбів тощо. Граючи в Civilization V учні могли б порівняти шляхи розвитку цивілізації та пофантазувати на тему того, яким міг би бути світ зараз, вибери наші предки інший шлях розвитку.

Подібним чином можна використовувати ігри «Козаки: Знову війна» та «Козаки II. Битва за Європу». Перша частина гри для проведення ігрової частини уроку у 8 класі, оскільки охоплює періоди XVII- XVIII ст.. Учням можна запропонувати збудувати місто та визначити його архітектурні особливості. Для учнів 9 класу актуальною буде друга частина гри. Її використовують під час вивчення Франції періоду Наполеона. Граючи, учні знайомляться з біографією Наполеона, видами військ та зброї, поселеннями, картою тощо.

Гра може виступати випереджальним завданням. Для прикладу, гра «Crusader Kings 2». Учням 7 класу перед вивченням часів імперії Карла Великого, вчитель дає завдання пограти у гру до наступного уроку вдома, зауваживши, на що вони мають звернути увагу. На наступному уроці обговорюють, чому навчилися учні граючи та, що в ній відповідає дійсності.

Отже, метод гейміфікації є досить новим у вітчизняній методиці навчання, на відміну від досвіду західної історичної дидактики. Він має як свої переваги – дитина отримує більше задоволення, ніж від прослуховування традиційних уроків, так і недоліки – перебуває в уявному просторі гри. Запропоновані ігри та розроблені рекомендації можна використовувати у навчальному процесі в основній школі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Сергеева Л. Гейміфікація: ігрові механіки для мотивації персоналу // Електронне наукове фахове видання «Теорія та методика управління освітою». 2014. № 2 (14). 14 с.
2. Ткаченко О. Гейміфікація освіти: формальний і неформальний простір. Актуальні питання гуманітарних наук. 2015. Вип. 11. С. 307-309

Єлизавета Голощапова,
студентка 4 курсу
гуманітарно-економічного факультету
Наук. Керівник: **К.О.Баханов,**
д. пед. н., проф. (БДПУ)

МЕТОДИКА ВИКОРИСТАННЯ КВЕСТУ НА УРОКАХ ІСТОРІЇ В ОСНОВНІЙ ШКОЛІ

Актуальність. Особливістю розвитку сучасної України є інтенсивне реформування всіх галузей суспільного життя, та освіти зокрема. Починаючи з 2018 р. активно впроваджується концепт Нової української школи (далі –

НУШ) однією з провідних напрямків якої є орієнтація на гру та заохочення учнів до самостійного навчання. Учитель у цьому процесі виступає не тією інстанцією, яка вимагає від дітей завчання фактів, а певним провідником, головна мета котрого привчити дітей самостійно здобувати інформацію і головне – бажання до навчання. За цих умов перед вчителем постає потреба у пошуках нових форм роботи з дітьми. Саме тому останнім часом в процесі навчання усе частіше використовується метод квесту.

Ступінь розробленості теми. Педагогічний потенціал методу квесту почали досліджувати відносно недавно при цьому, більшість робіт написані самими вчителями практиками, а не науковцями. Водночас, питання використання квест-технологій в освітньому процесі розглядали О. Багузіна, Я. Биховський, О. Гапеєва, Л. Желізняк, О. Шевцова та інші. У контексті викладання історії можемо виокремити К, Баханова, О. Пометун, О. Сухобокову, Т. Гребенчук, О. Подобєд.

Сутність дослідження. Освітній квест- це метод навчання, що включає в себе набір проблемних завдань з елементами рольової гри, для виконання яких використовують різноманітні ресурси, і насамперед ресурси Інтернету.[4]

Будь-якому квесту притаманні низка ознак: 1) наявність певного сюжету гри; 2) наявність завдань (перешкод); 3) наявність мети, до якої можна прийти, лише подолавши певні перешкоди.

Структура освітнього квесту може бути наступною: вступ (в якому прописується сюжет, ролі); завдання (етапи, питання, рольові завдання); порядок виконання (бонуси, штрафи); оцінка (підсумки, призи).[3]

Освітній квест- феномен, що постійно знаходиться у стадії розвитку, тому він безперервно трансформується. Сьогодні, на наш погляд, можна виділити два основних типи сучасних освітніх квестів: web-квести і екскурсійні квести (маршрутні квести).[2] Враховуючи інформатизацію суспільства сьогодні, ми вважаємо, що на уроках історії мають переважати web-квести.

Web-квест-це розгалужена структура подання інформації, реалізована за допомогою гіперпосилань, доступ в Інтернет надає величезні можливості вибору джерела інформації. Web-квест на уроці історії – активна форма навчального заняття. В процесі творчої роботи учні отримують не «готові до вживання» знання, а самі залучені в пошукову діяльність. [1]

У навчанні історії квест можна використовувати на різних типах уроку. Запорука успішності квесту – залучення всіх дітей в гру.

Висновок. Освітній квест – це метод навчання, який ставить перед учнями проблему у ході реалізації котрої відбувається пошук місць, об'єктів, людей, інформації, для вирішення якої використовуються ресурси будь-якої території або інформаційні ресурси. Використання даного методу на уроках історії дозволить: удосконалити навички пошуку інформації учнями; розвивати мислення учнів на стадії аналізу, узагальнення та оцінки інформації; розвивати комп'ютерні навички учнів; заохочувати учнів навчатися незалежно від учителя; розвивати дослідницькі та творчі здібності учнів; підвищити особистісну самооцінку учня.

ЛІТЕРАТУРА

1. Використання web-квестів на уроках історії як засіб стимулювання навчальної діяльності учнів. Всесвітня історія. 6-8 клас <http://shkola.ostriv.in.ua/publication/code-726D385170ACB/list-B65BBo5F26>
2. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології: навч. посібник. — К.: Академвидав, 2004. — 352 с.
3. Кононец Н. Технологія веб-квест у контексті ресурсно-орієнтованого навчання студентів / Кононец Н. // Витоки педагогічної майстерності. — 2012. — Вип.10. — 138 с.
4. Полат Е.С. Современные педагогические и информационные технологии в системе образования / Е.С. Полат, М.Ю. Бухаркина. — М.: Издательский центр «Академия» .-2007. — 368с.

Тетяна Завадська,
студентка 4 курсу
гуманітарно-економічного факультету
Наук. керівник: **Ю.Ю. Королевська,**
ст. викладач (БДПУ)

**МІСЦЕ ТА РОЛЬ ЖІНОК В ІРАНІ ПІСЛЯ ІСЛАМСЬКОЇ
РЕВОЛЮЦІЇ 1978-1979 РР.**

Одним з важливих питань, яке обговорювалося протягом останніх десятиліть в юридичних, соціальних і політичних колах, є захист прав жінок

Рівноправність є найважливішою основою будь-якого демократичного суспільства, яке прагне до соціальної справедливості і поваги прав людини. Проте доводиться констатувати, що практично повсюдно жінки в тій чи іншій мірі піддаються дискримінації в сім'ї, в суспільстві і на робочому місці. Хоча причини і наслідки цього можуть бути різними в різних країнах, нерівноправність жінок є широко поширеним явищем. Збереженню цього явища сприяє наявність усталених стереотипів, а також традиційних культурних і релігійних звичаїв і уявлень, принижують роль жінок. Однак, іноді важко зрозуміти як живе народ в тій чи іншій країні. Більш того, ще складніше уявити точну картину становища жінок в різних країнах – там, де спосіб життя жінки не так помітний, де жінка не бере участі в економічному і політичному житті країни, де, як правило, їй відведена роль лише дружини, матері, господині вогнища . Але іноді ті жінки, щодо яких у нас міцно склалися певні стереотипи, зовсім не живуть так, як розуміємо ми, мають певні права і положення в суспільстві.

У кінці ХІХ – початку ХХ ст. в ряді країн мусульманського світу розгортався процес реформування традиційної ісламської життя. Вплив Заходу, економічна відсталість східних країн, зростання суспільно-політичних рухів породив зміни в найконсервативніших і теологічних колах традиційного ісламського суспільстві [4].

«Жіноче» питання стало одним з центральних для ісламського політичного руху. Мусульманки все більше залучаються до суспільно-політичного життя, що вимагає певного оформлення. Навіть народився термін «ісламський фемінізм», який в багатьох випадках висловлює вимоги